

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

Proemium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

ad beneuolum Lectorem.

qui Auctor est LEGUM iustarum *m* super
mel dulcis, & hæreditas ejus super mel & fa-
yum.

m Eccl. 24. v. 27.

PROEMIUM.

MOyses Gentis Hebrææ Dux, primus o-
mnium, diuinas Leges, sacris Litteris
explicavit (a) Foronæus Rex Græciæ primus
LEGES, Judiciaque constituit, unde etiam
Forus seu Forum, locus exercendarum liti-
um, nomen accepit. (b) Mercurius Rex, Trif-
megistus dictus, quod summus esset Philo-
sophus, Rex & Sacerdos, primus LEGES Æ-
gyptijs tradidit. (c) SOLON, primus LEGES
Atheniensibus dedit (d) Lycurgus, primus
Lacedæmonijs & Spartanis, Jura, ex Apolli-
nis auctoritate confinxit. (e) Pythagoras et-
iam, dissolutos Crotoniensium mores, per
LEGES, ad honestatem & frugalitatem redu-
xit

(a) Exodi 20. 21. 22 & seqq. b) S. Isidorus
lib. 5. & 18 Etymol. ac dist. 7. cap. Moyses, & c.
Forus § Decretal. de uerborum significatione.
c) Iustinus lib. 2 Histor. d) Idem lib. 3, e) Idem
lib. 20.

Proœmium

xit. (f) Numa Pompilius, qui Romulo successit in Regno, primus LEGES Romanis edidit. Deinde cum populus seditiosos Magistratus, ferre non posset, LEGES Solonis, ab Atheniensibus accepit, quas decem viri ad illos missi, ex Græca Linguâ, in Latinam translatas in decem tabulis eburneis descriptas, Romanam attulerunt, duasque tabulas addiderunt, unde Lex duodecim Tabularum nomen sumpsit, quæ principium fuit, Juris civilis scripti, quo hodie utimur. (g) Ex illis vero, qui etiam de LEGIBUS sapientissime scripserunt, præter Aristotelem, præ cæteris, excelluit divinus Plato, & Orator Cicero, cum uterque, præter alias LEGES humanas, etiam quandam divinam & æternam cognoverit, uti hic, in binis Libris de LEGIBUS, Ille in Tymæo & Phædro, ac Dialogo, disertis verbis docuit,

Inter Christianos vero, primum in hac materia LEGUM, sibi locum, jure merito vendicat, splendidum illud Catholicæ Ecclesiæ Jubar, & Hispaniarum Doctor S. ISIDORUS, h) Regali progenie satus, frater S. Fulgentij & S. Leandri, cui in Archiepiscopatu Hispaniensi

f) S. Isidorus cit. loco & dist. 7. cap. fuerunt glossa in lib. 2 §. Exactus, g) Maranta in Spec. p. 3 h) Petrus Medina Hispaniar. Hist. c. 45.

ad benevolum Lectorem

lensi successit, cuique per annos 40. sanctissime præfuit, ac circa annum Domini 600 floruit, vir profecto in omni linguâ, arte, & scientiâ, tam divinâ quam humanâ, supra omnes illo sæculo profundissime doctus, uti diversa ab ipso edita opera testantur, quorum copiosum indicem S. Braulius & S. Ildefonsus, ejus discipuli, Posteritati reliquerunt. Cujus doctrinæ tanta est, in totâ Ecclesiâ auctoritas, ut etiam Angelicus Doctor, ex ipsius Libris de Etymologijs, uti ex limpidissimis fontibus, rivulos suos de LEGIBUS, derivaverit, quibus totum agrum Dominicum irrigavit, qui postea tam copiosos fructus in Theologiâ protulit. Cum vero hujus materiæ copia, & amplitudo, tam latum docendi & disputandi campum, Scriptoribus aperuerit, ut Lectores eum ingressi, & ex percepto prolixitatis fastidio, finem se attingere posse, desperantes, in medio itinere, sæpius subsistere, ac proinde imperfectam scientiam, inde elicere soleant: Hinc ego, magno animo, hunc Scriptorum de LEGIBUS campum ingressus & emensus, inventos in eo flores, & fructus lustravi, ac utiliores & salubriores decerpsi, eorumque succum & medullam, in unam confectionem redegi, hisque præsentem meum NUCLEUM, ambibi, & elaboravi: Ideoque in hunc potissi-

MAUM

Proœmium ad benevolum Lectorem

num scopum collimavi, ut brevis quidem & facilis, non vero obscurus esset; nec tamen quidquam scitu dignum, vel necessarium deesset: in hoc, pro exiguo meo modulo, conatus imitari, Doctorem Angelicum (quamvis sciam, me ne minimam ejus umbram attingere posse) cujus perpetua laus est in Ecclesiâ, quod vastissimas & subtilissimas in Theologiâ Quæstiones, mirâ perspicuitate & brevitate explicaverit; cujus etiam doctrinam, & ordinem in omnibus tenui, quantum potui; commonitus vivæ vocis oraculis summorum Pontificum **URBANI V. INNOCENTII**, & aliorum quibus declarant, periculum declinandi à Scopo Veritatis eos incurrere, qui ab hujus Angelici Doctoris doctrina recedunt, & in eâ tot esse miracula, quot inveniantur articuli, cujus etiam infallibilis veritatis testimonium, ipse Christus Dominus, divino suo ore dedit, hanc vocem emittens **BENE DE ME SCRIPSISTI THOMA.**

APPRO-